

γλώσσα δηλ. τὴν ἴδιαν ποὺ μεταφράστηκε σὲ αὐτὴν ἢ Ἰλιάδα, τὸ βιβλίον δηλ. τὸ ἴδιον ποὺ ὁ ἴδιος ὁ κ. Γαβριηλίδης τὸ σύστησε, τότε ποὺ τυπώθηκε, στὸ Διάδοχο, φωνάζοντάς του πῶς πρέπει νὰ γοραστοῦνε χιλιάδες Ἰλιάδες καὶ νὰ μοιραστοῦνε στὸν Ἑλληνικό στρατό.

Ὁ κ. Γαβριηλίδης εἶναι δημοτικιστής, διαφέντευσε πολλὰς φορές τὸ ζήτημά μας στὴν ἐφημερίδα του, εἶναι καὶ μέλος τοῦ «Ἐκπαιδευτικοῦ Ὁμίλου.» Ἐχει λοιπὸν κ' ἓνα λόγο παραπάνου καὶ χαλάλι του.

Τὲ πὺ παραξένο ἔμως εἶναι τοῦτο. Ὁ «Χρόνος» (18 τοῦ Γενάρη, σελ. 4) καταγγέλλει: στὸ Πανελλήνιο τὸν κ. Γαβριηλίδην πῶς στάλθηκε, λέει, στὴν Ἀλεξάνδρεια (ἀπὸ τὸν «Ἐκπαιδ. Ὁμιλο» ἴσως;) μὲ τὴν *ειδικὴ* ἐντολὴ νὰ ρεκλαμάρει τὸν Φυχάρη καὶ τὸν Πάλλη. Ἄν εἶναι ρεκλάμα οἱ βρυσίδες καὶ οἱ κοροῦδες ποὺ τοὺς σέρνει, τότε ἔχει δικιο ὁ Χοιρόπουλος—καὶ νὰ χαίρεται τὰ ματάκια του ποὺ παίρνουν τίς βρυσίδες γιὰ *ρεκλάμα*.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΜΙΑ ΙΔΕΑ ΦΩΤΕΙΝΗ

Φίλε «Νοῦμᾶ»,

Διάβασα μὲ συγκίνησιν, στὸ περασμένο φύλλο σου τὸ ἄρθρον τοῦ Ἰζόνα γιὰ τὸν Ἀδάξο μας. Καλὰ τὰ εἶπε, καὶ καλὰ ὅσα εἶπε, ὁ συνεργάτης σου. Μὰ μὲ τὰ λόγια δὲ βγαίνει τίποτε· χρειάζονται κ' ἔργα. Καὶ τὰ *ἔργα* θὰ γίνουν ἂ μᾶς καταφέρεις καμιά ἐκδοσούλα μὲ τὸ «Μπῆκαν κλέφτες στὸ μαντρί», μὲ τὸ «Στὸν Κάδα» καὶ μὲ δυὸ τρία ἄλλα ἀπὸ τὰ πὺ διαλεχτὰ δηγῆματά του.

Τοῦ ἀξίζει τοῦ Ἀδάξου μας ἓνα τέτοιο μνημόσυνο καὶ δὲν εἶναι δὲ καὶ τόσο δύσκολο νὰν τοῦ τὸ κάνουμε. Πόσο θὰ κοστίσῃ μιὰ τέτοια ἐκδοσούλα; Ὅχι βέβαια παραπάνου ἀπὸ 400.—500 δραχμῆς. Εἶναι τάχα δύσκολο νὰ βρεθῶμε 50 ὀπαδοὶ τῆς Ἰδέας νὰ βάλουμε ἀπὸ 10 δραχμῆς ὁ καθένας μας; Ἐγὼ, ὀρίστε, σὰς ἐπωκληθῶν στὸ γράμμα μου τὸ δεκάριό μου. Ἀς δώσουν κι ἄλλοι καὶ ὁμπρός, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ.

Γιὰ τὸν Παπαδιαμάντη, βρέθηκε ὁ Μακρήνας ποὺ θὰ συντρέξει τὴν ἐκδοσὴ τῶν ἔργων του. Μὰ τὸν Παπαδιαμάντη τὸν ρεκλαμαρίσανε δυνατὰ οἱ ἐφημερίδες κ' ἔτσι συγκινηθῆκανε κι ὅσοι δὲν ἔτυχε ποτὲ τοὺς νὰ διαδύσανε οὔτε μιὰ ἀράδα του. Ὁ Ἀδάξος μας ἔμως καὶ ὕστερ' ἀπὸ τὸ θάνατό του στάθηκε, ὅπως καὶ στὴ ζωὴ του, σεμνὸς κ' εὐγενικός.

λέξη δὲ γράφτηκε γι' αὐτόνε σὲ *φημερίδα*. Κ' ἔτσι ἔμεινε ὁλότελον δικός μας. Χρὸς λοιπὸν ἔχουμε καὶ μετς νὰ τὸν τιμήσουμε.

Μὲ ἀγάπην
ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ

ΣΗΜ. ΤΟΥ «ΝΟΥΜΑ». Ἡ ἰδέα τοῦ Περαιστικοῦ πολλὴ μᾶς ἄρεσε καὶ βάζουμε μπροστὰ ὅ,τι μᾶς προτείνεται. Ἔτσι τίς 10 δραχμῆς τοῦ νὰ προστεθῶνε κι ἄλλες 50 δραχμῆς ἀπὸ τοὺς κ.κ. Κωστὴ Παλαμά, Μανόλη Καλομοίρη, Σπύρο Ἀλμπέρτη, Γύγα Γκόλη καὶ Δ. Ταγκόπουλο. Ὅταν οἱ συντροφεὶς φτάσουν τίς 200 δραχμῆς θὰ ἔρχημε ἀμέσως τὸ τύπομα.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. **Ε. Ελ.** στὴ Σμύρνη. Λάδαμε τὴ συντρομὴ κ' εὐχαριστοῦμε.—κ. **Ι. Περβ.** στὸ Βέλο. Λάδαμε τὴ συντρομὴ κ' εὐχαριστοῦμε.—κ. **Λέο** στὴ Λοζάνη. Μετάφραση τοῦ ἴδιου τραγουδιοῦ τοῦ Paul Fort. ἀπὸ τὸ Γύγα Γκόλη καμωμένη, τυπώθηκε στὴ σελίδα 87 (1910) τοῦ «Νοῦμα». Στείλε μας τίποτ' ἄλλο.

ΣΤΟΥ «ΝΟΥΜΑ»

τὸ γραφεῖο, δρόμος Ἰπποκράτη 11, πονοιοῦνται τὰκόλουθα βιβλία πρὸς **ΜΙΑ** δραχμὴ τὸ ἓνα, *ἐξὸν ὅσα εἶναι σημειωμένα μὲ ἄλλες τιμές*:

Γ. Ν. ΑΒΑΖΟΥ, «Ἡ Ματιά». ΧΑΡ. ΑΝΤΡΕΑΣΗ, «Ὁ Μέν» Ἀλέξανδρος.—ΒΑΡΑΕΝΤΗ, «Δόξα καὶ Ζωή».—Π. ΑΙΑ Η. ΒΟΥΤΗΡΙΑΝ, «Δάφνης καὶ Νόος» τοῦ Λόγγου (μετάφρ.)—«Τίμωνας ὁ Μισανθρώπος» τοῦ Λουκιανού (μετάφρ. λ. 50).—«Ὁ Προσπυνητής».—ΓΙΩΓΑ ΓΚΟΛΗ, «Τὰ Τραγούδια τοῦ Ἀπρίλη» (δρ. 2).—ΕΙΡΗΝΗΣ ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ, «Ἀπὸ τὸν Κόσμο τοῦ Σαλονιῶ».—ΑΓΓΥΡΗ ΕΦΤΑΔΙΩΤΗ, «Ἱστορία τῆς Ρωμιοσύνης».—ΓΙΑΝΝΗ Κ. ΖΕΡΒΟΥ, «Νησιώτικα Τραγούδια».—Κ. ΘΕΟΤΟΚΗ, «Τὰ Γεωργικά τοῦ Βεργίλιου» (λ. 50).—ΓΙΑ. «Σαμουράκι» (δρ. 2). ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ, Τραγούδια γιὰ μιὰ φωνὴ μὲ πιάνο, καὶ Μπαλάντες γιὰ πιάνο, τὸ κομμάτι δρ. 1.—Θ. ΚΑΤΡΑΠΑΝΗ, «Τὰ Τραγούδια τοῦ Στρατιώτη» (λ. 10).—ΑΝΤΩΝΙ Κ. ΛΕΚΟΠΟΥΛΟΥ, «Τὸ Βιολί».—Γ. ΜΑΡΚΕΤΗ, «Ἠλαιοτολογία». Α. ΜΑΓΡΟΥΔΗ, «Μικρὰ Τραγούδια».—ΑΛΕΞΑΝΤΡΑΣ ΠΑΠΑΜΟΣΧΟΥ, «Ἀνθρώπινος Μηχανισμός».—ΚΩΣΤΑ ΠΑΡΟΡΙΤΗ, «Στὸ Ἀλμπέρτο» (δρ. 2).—ΚΩΣΤΑ Γ. ΠΑΣΑΓΙΑΝΝΗ, «Μισοκίς».—ΓΙΑΝΝΗ ΠΕΡΓΙΑΝΤΗ, «Τὰ Ὑρά» (δρ. 2).—Ν. ΠΟΡΙΩΤΗ, «Σαλῶμη» τοῦ O. Wilde (μετάφρ.).—ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ, «Τὰ Παλιὰ καὶ τὰ Καινοῦργια».—ΖΗΣΙΜΟΥ ΣΙΔΕΡΗ, «Ὁ Αἶας» τοῦ Σοφοκλέους (μετάφρ.).—Σ. ΣΚΗΠΗ, «Ἡ Μεγάλη Ἀδρα» (δρ. 2).—«Juvénilla».—Γ. ΣΚΑΠΟΥ, «Τὸ Κοινωνικὸ μας Ζήτημα» (λ. 50).—ΠΑΠΑ ΣΤΑΥΡΟΥ, «Ἠλαιοτάρχου: Παρὶ Παίδων Ἀγωγῆς» (μετάφρ.).—ΓΙΑΝΝΗ Κ. ΣΤΕΦΑΝΗ, «Μπομπόκια».—Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ (δράματα): «Ζωντανὸ καὶ Πεθαμμένο», «Ὁ Ἀσπύρας».—Οἱ Ἀλυσίδες (δρ. 2).—ΜΕΝΟΥ ΦΙΑΝΤΑ, «Ἀπὸ τοὺς Ἡρώλους τῶν Αἰώνων».—Γραμματικὴ τῆς Ρωμαϊκῆς Γλώσσας (1^η ἐκδοσὴ).—Ζ. ΦΕΤΙΑΝ, (δράματα): «Τὸ Ἐκπαιδ», «Δίχως Ἀκρογέλιον».—«Ντιπμένο στὸν Ἄμμο».—ΦΩΤΗ Δ. ΦΩΤΙΑΔΗ, «Τὸ Γλωσσικὸ Ζήτημα».—ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ (δράματα): «Οἱ Πετροχάρηρες», «Μελάχρα».

Γιὰ τὸ ἐξωτερικόν, λ. 25 παραπάνου ὁ καθὲς τόμος.